

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 40. De iniurijs & irrisione Christi in cruce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
 QVADRAGESIMA.

DE INIVRIIS ET IRRI-
 sione Christi in cruce.

EVANGELIVM.

Matt. 27.

Marc. 15.

LUC. 23.

IRANSEVNTES
 autem blasphema-
 bant eum mouentes
 capita sua, & dicen-
 tes: Vah, qui destruis
 templum Dei, & in triduo illud re-
 ædificas. Saluum fac te metipsum. Si
 filius Dei es, descende de cruce, Si-
 militer & Principes Sacerdotum de-
 ridebant illum, illudentes ad alteru-
 trum cum Scribis, & senioribus; &
 dicebant: alios saluos fecit, se ipsum
 non potest saluum facere: Si Rex Is-
 rael est, descendat nunc de cruce, &
 credimus ei. Confidit in Deo, liberet
 eum nunc, si vult. Dixit enim: Quia
 filius Dei sum.

FIGVRA.

FIGURA.

NOE, vini haustu inebriatus, nudus Gene. 9.
iacebat dormiens in Tabernaculo, quem videns Cham filius illius, ostendens eum fratribus suis.

PROPHETIÆ.

OMNES videntes me, deriserunt me, Psalm. 21.
Locuti sunt labijs, & mouerunt caput.
Sperauit in Domino, eripiat eum, saluum faciat eum, quoniam vult eum.

Ego factus sum opprobrium illis, vide. Psalm. 108.
runt me, & mouerunt capita sua.

Plauserunt super me manibus omnes Thren. 2.
transeuntes per viam sibilauerunt & mouerunt caput suum.

CONSIDERATIONES.

INAVDITA planè fuit Iudæorum in Saluatorem feritas, vt qui non solum nullo humanitatis affectu mouerentur ad misericordiã extreme miserie: sed feris ipsis crudeliores, non cessabant inter supremam animam, quando cum acerbissimis doloribus agonizans cõflabatur, vexare illũ. Quodq; factis iam non possunt, lingua efficiunt, vt illum offendant, & quia nullum in ipso peccatum

i. Punctũ.

peccatū inueniunt, quod illi obiectēt: in
 faciē ipsa beneficia quę ab ipso recepe-
 runt, exprobrant. Spatiabantur sursum,
 deorsum, ante Crucē superbi Pontifices
 concutientes capita sua, & deridentes
 Christum vna cū Principibus Scriba-
 rum, & falsè ridentes, omnia in conuitia
 vertebant, quę aliquando Saluator illis
 instruendi causā dixerat, omnia mira-
 cula & opera, quibus curauerat ipsorum
 infirmos. O linguas pestiferas! ō mali-
 tiam diabolicā! Inuisus est hic tam cru-
 delis supplicij modus. Eo tempore, quo
 omnibus sceleratissimis etiam, aliqua
 humanitatis & misericordię signa exhiberi
 solent: soli Christo Redemptori, qui
 aduersarios summis sibi beneficijs obli-
 gârat, negatur omnis humanitas, com-
 passio, misericordia.

Cōsidera quam grauiter hæ blasphem-
 ię & maledicta, mansuetissimi IESV
 cor mite fauciârint. Nam maledicta cō-
 iecta in calamitosum hominem & mi-
 serum, magis pungunt quàm ipsa cala-
 mitas, tantoq; penitius persecant, quod
 videat Christus ijs se factum opprobriū,
 quibus se ipse dederat & res vniuersas,
 quorum vitam solus ipse seruabat, quos
 pascebat: quibus largiebatur & conser-
 uabat sanitatem, robur, vires, amplitudi-
 nem,

nem, atque omnia quæ possidebant bona. Ad hos præcipuè redimendos è celo descenderat, ex horum stirpe carnem assumpserat, horum causa triginta ipsos annos tot labores, fatigationes, ærumnas in mundo pertulerat: horum causa denique tot cruciatus & mortem tum subibat, vt illis vitam redderet. Iam, pro tot beneficijs, quæ à Christo acceperant, exprobrant illi eadem ipsa; vt planè appareat omnia hæc consilijs agi Diaboli, qui cum dubitaret an Christus esset is, qui venturus esset ad reddendam mundo salutem, omnia fecit, vt passionem eius impediret, & omnia arte adhibita, conatus est eum ad impatientiam inducere aut desperationē, aut certè quoniam tanto se desiderio Iudæos conuertendi teneri ostenderat, vt hoc saltē obtento persuaderet, vt de cruce descenderet.

Alios saluos fecit, se ipsum non potest saluum facere, dicebant improbi Iudæi. At si Christus voluisset seipsum saluum facere, neque ad finem vsque perseuerare in Cruce, non potuisset saluos facere alios. Cùm enim scriptum sit, non posse esse saluum, nisi qui perseuerauerit vsq; in finem; multo minus poterit esse Saluator. Tu igitur, bone Iesu,

vt alios

vt alios posses, te ipsum saluum facere noluisti, sed uoluisti pro nobis pati & mori. Non potes ergo teipsum saluum facere, quia non vis, non vis, quia nimium nos amas, & quia animum tuum amot ligatum tenet. Addunt illi improbi: *Si filius Dei es, salua teipsum: descende de cruce.* O ceca Iudæorum stultitia, imò quia uerus est filius Dei, nō debet relinquere obedientiam Patris, neq; de Cruce descendere, neque ommittere calicem bibere, quem dedit illi Pater, quæ obedientia & zelus paterni honoris, tam erat Christo Saluatori curæ, vt si omnes Cæli, terræ; & inferorum vires in vnum conflatae, cum à cruce detrahere conarentur, nec mouere quidem illum sufficerent. *Si Rex Israel est,* inquiunt, *descendat nūc de cruce, & credimus illi.* Imò si Rex Israel est, ne descendat: quia cum scriptum sit, Dominum à ligno regnaturum, & Pilatus regium in cruce titulum affixerit, optimè conuenit, vt si sit Rex constans maneat in Cruce: neque imperij sui virgam deserat, neque titulum regni relinquat.

Ô mi dulcissime Domine Iesu, quid nobis factū fuisset, si tu suasionibus inimicorum permotus de cruce descendisses. Quàm multi deficerent sub onere
passio-

passionum & tribulationum huius vite, nisi tu tam eximium constantiæ & perseuerantiæ exemplū reliquisses: mansisti constans in cruce, vt nos doceres, nunquam patiendi aut mortificādi nos finem facere, donec vitæ finē faciamus. Mansisti & cōstans in Cruce, vt eam tua commoratione molliorē, & dulciorem redderes. Cū enim sit scala cęli, nimirū nobis ardua fuisset visa, nisi tu viam pręiuisisses. Mansisti præterea in Cruce, vt tegeres & defenderes nos, excipiens plagas & verbera iræ paternæ in teipso, quæ nostris peccatis debebantur. Denique mansisti in Cruce, vt omnia traheres ad teipsū, vt traheres corda hominū ad tuam cognitionem, amorem, & obedientiam:

Cogita, quomodo misericordissimus Dominus, inter tot dolores & ludibria tacitus secum locutus sit. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te. quod tam crudelis animo in me Creatorem tuum & Deum tuum? Ego tui amore percussi Ægyptum, siccaui sub pedibus tuis mare rubrum, & sine labore tuo consumsi inimicos tuos. Tu me tradidisti in manus Pilati, percussisti me flagellis, & cum tanto studio mortem mihi curasti. Ego te cibavi manna in deserto, & tu me potasti felle & aceto:

ego

ego te quadraginta annis in deserto sicut mater portavi brachijs, conseruans vestimenta tua ne consumerentur: & tu imponens mihi crucem, duxisti ad mortem Caluariae, & spolians me vestibus meis, nudum me ibi crucifixisti. Ego te honoravi, scepro & corona regia, & tu me coronasti spinis, & deludens me, scepro arūdinco percussisti caput meū. Popule meus, quid amplius faciam tibi? Ecce triginta tres annos laboravi, clamans & faciens mirabilia, vt conuerterem te ad me, & nunquam voluisti mihi auscultare. Cesset iam saltem malitia tua & frangatur duritia cordis tui, & quod verba, & miracula apud te nō potuerunt efficere, nunc saltem acerbissima passio mea, multitudo vulnerum meorum, calor sanguinis & lacrymarum mearum emolliant cor tuum, vt conuertas te ad me Deum tuum.

COLLOQVIVM.

PETES à Christo D.N vt quemadmodum ipse pro te verborum contumelijs, in cruce voluit irrideri, & iniurias à inimicis ferre: tibi etiam gratiam largiatur, qua firmus, nulla suggestionē aut tentatione diabolica vel humana induci te patiaris, ad deserendam crucem
seruitutis

seruitutis suæ: aut crucem pœnitentiæ in rebus aduersis, quas ipse tibi mittit pro salute tua. Sed vt in obsequio ipsius, & sancto tuo instituto firmus semper & constans ad mortem vsque perdures.

DOCUMENTA.

1. **Q**UANTVAM Diaboli persuadere nobis laborent, vt de cruce descendamus: aut relicto proposito vita sancta, aut omissa exercitatione aliqua operis boni cui assueuimus, non sunt tamen audiendi, sed ad mortem vsque ad Christo manendem in Cruce.
2. Quia Christus erat Filius Dei, non conueniebat illum de cruce descendere, sed ascendere ad Patrem: Sic non cõuenit seruos Dei, vt ad imperfectiones & res humiles mundi descendant: verum ascendant de virtute in virtutem, vsque ad verticem perfectionis.
3. Quod boni semel proposuimus, id constanter debemus exequi: neque vlllo prætectu boni operis, (quamuis totum mundum lucrari possemus) vltro ad imperfectionem vllam descendere. Nam & Christus, ne promittentibus quidem Iudæis se credituros ei, voluit de cruce descendere.
4. Opprobrijs & iocis laceffitus in cruce Christus tacet: at non tacet latroni, Matrem

*Matrem consolatur. Patri se commendat
ut nos doceret: ubi vel honor Dei, vel sa-
lus animarum ageretur, ibi nos prodendi
& loquendi tempus esse: sed si quid nobis
persecutionis aut iniuria adferatur, amo-
re Christi tacendum & ferendum.*

*5. In temptationibus & angustijs quan-
quam videamur destitui ope diuina, nun-
quam tamen debemus spem de Deo plane
abijcere, suo tempore enim sine dubio au-
xilia & solatia submittet.*

*6. Irrident Christum in Cruce, qui in
peccatis suis gloriantur, quibus ipsum
met Christum crucifi-
xerunt.*

ME.